

Oviken, sn, Jämtl. v. doms. tg, Jämtl. l.

til swidia ligiandis j owika sokn (r. 6)

herra jøniss kyrkioherra j Owik (r. 17)

skriffwad j owik (r. 19)

1438 ²²/₆ Oviken RAP or.

Owik

ib. (atgo, yngre hand)

SMR: 764

Tr. DN III:744, JHD I:227

A. L. n 1971.